

# בית המשפט ציווה על מנכ"ל.. נחיבי נפט

## להחזיר שטח ציבורי שניסה לספח לווילה שלו

# שטח משוחרר

# כבר הוחזר!

ולכלוך שמרביתה נשמרת באופן קבוע ליד גדר ביתנו. הנני בעל משפחה ואב לחמישה ילדים. המתגורר במקום במשך למעלה מ-17 שנה. בתפקידי הנני מנהל חברת נתיבי נפט בע"מ, החברה הממשלתית המפיקה את הנפט של סיני... על מנת להתגבר על ה

שבדרך כלל ממתנות בקשות דומות זמן רב לדיון ואישור, חתם גלומר עוד באותו יום, בו הגיעה אליו הבקשה "לאשר" האישור שנתן גלומר לבקשתו של פרידמן היה תמוה מאוד. כי אותה שעה כבר היה מונח בעירייה דו"ח הפקה, לפיו יצקו את יסודות הגדר שמבקש מוטי



### מוטי פרידמן



## הגן הפרטי חשוב יותר

שטח זה, שבין גדר העץ לבין מוט הכרזל המוחזק בידי האדם בתמונה, הוא שטח ציבורי, אותו ניסה מוטי ורק אחרי מאבק משפטי ארוך ומייגע הסכים להחזירו לרשותה של העירייה.

ליכלוך, הרעש והזוהמה, הקמנו במקום כבר לפני שנים גדר, נקינו מאחורי ביתנו את השטח אשר שימש מקום לשפיקת עודפי אשפה וזוהמה, גידרנו ונטענו אר-תו באורנים ובמשך השנים החזקנו אותו נקי. במעשה זה נהגתי כפי שנחגו משפחות רבות אחרות בצהלה.

פרידמן לבנות על שטח ציבורי. למרות זאת הובאה בקשתו של פרידמן לוועדת המיטת העירונית לתיכנון ובנין, אושרה כמבוקש על פי המלצתו של גלומר. ב-15 בינואר 1970 שילם מוטי פרידמן את אגרת הבניה כחוק, והקים את הגדר, וזאת מבלי שקיבל היתר בניה מהעירייה.

"מאחר וגדר העץ נבנתה בזמנו בתוך הקרקע ומאחר והחלו בבנית מדרכות בי-צהלה, פרקנו את הגדר הישן ובנינו חדש על מנת שהמקום ישאר נקי ולא יהיה מייירד מבחינה תכנואית. בפועלתנו זו לא היה בכוננתנו להשתלט לתמיד על שטח שלא שייך למשפחתנו, אלא להי-פך — להבטיח נקיין וחזות נאה... לא היה בכוננתנו לקבוע עובדות בניגוד לחוק העירייה; הנני מוכן לרכוש את השטח מאחורי ביתנו או אלטרנטיבית להתחייב לפנות את השטח בעתיד באם אדרש לעשות זאת (כפי שידרש), אני מניח, שאר בעלי הבתים בצהלה, הנמצאים במצב דומה,"

אלא שצהלה אינה אבירודס. כאן לא יכול היה מוטי פרידמן לעשות כרצונו ולספח שטחים לעצמו ללא תגובה. מסר מי שמסר כי מוטי פרידמן סיפח לביתו כ-270 מ"ר מרכוש הציבור, מהם 200 מ"ר מתוך שטח ציבורי פתוח, שהיה מיועד להקמת גן ציבורי לילדי השכונה; ועוד 75 מ"ר מתוך שביל ששימש כמעבר להולכי-רגל. העירייה תבעה ממוטי להסיר את הגדר ולהיקמה רק על השטח שלו.

אי-אפשר להישאר אדיש נוכח מכתב מלא רגש זה. קשה להבין אומנם מדוע טורח פרידמן להדגיש במכתבו כי הוא מנהל חברה ממשלתית המפיקה את הנפט של סיני, אבל ברור שהוא סיפח לגנו 275 מ"ר רק כדי למנוע זוהמה בשכונה. הוא גם מואיל, ברוב חסדו, להצהיר על נכונות להחזיר את השטח המשוחרר — אבל זאת רק בתנאי, אותו הוא מדגיש במכתבו, שגם סיפוחי-שטחים אחרים בצהלה יחזירו השטחים שגזלו מרשות הציבור.

ול דרישה חצופה כזו לא יכול היה מוטי פרידמן לשחוק. הוא התקומם. ב-9 למרץ 1970 כתב מוטי פרידמן לראובן יזרעאל, מנהל אגף הכספים והמשק ב-עיריית תל-אביב, כדי להעביר את רוע ה-גזירה, וכה כתב "מלך סיני" במכתבו: "הנני בעל בית בצהלה, בית העומד בצידו הדרומי מאחורי המרכז המסחרי של צהלה, כשבינינו לבין המרכז המסחרי חרי, דרך, דרכה מקבל המרכז המסחרי את כל האספקה, כולל מוצרי מזון כמו חלב, לחם וכו', המובאים למקום בשעות הבוקר המוקדמות ביותר. כמו כן מוצאת דרכה אשפה. בגלל חוסר סידורים מת-אימים הטך המקום במשך שנים לגל אשפה

## כל הארץ - אבו רודס

זוהי הווילה של מוטי פרידמן בצהלה. עוד כשנוסדה השכונה, היתה הווילה של מוטי היקרה והמפוארת בבתים שנבנו במקום, וזאת למרות העובדה שמוטי פרידמן לא היה אלא קצין זוטרי בצה"ל. כיום הוא בדרגת רבי-טרן (מיל).

בצהלה, כאשר לפתע גילה משהו שאינו כשורה סביב הבית ברחוב יהונתן 6, ביתו של מוטי פרידמן. הפקה הבחין כי במרחק של כחצי מטר מהגדר שסבבה את הגן הרחב והמוצל של הבית, יצקו יסודות לבניית גדר נוספת. הפקה לא יכול היה לדעת כנראה את העובדה שמוטי פרידמן התרגל כבר למר-חבים של סיני, ולכן הוא זוקק גם למר-חבים בצהלה. הוא הגיש "דו"ח על בני-קורת במקום" לעירייה, בו קבע כי בעל הבית מרחוב יהונתן 6 בצהלה מנסה להתפשט על שטח לא לו, השייך לציבור. איך שהוא נודע למוטי פרידמן על ה-דו"ח שהוגש נגדו, כעבור יומיים הוא מיהר והגיש בקשה לעיריית תל-אביב, בה ביקש לאשר לו בניית גדר עץ בגובה של שני מטר מסביב לביתו במקום "הגדר הישנה שנפלה". לבקשתו הוא לא ציף כל תוכנית לבניית הגדר החדשה, לא ציף גם כי הוא מתכוון להגדיל במידה ניכרת את השטח שיכלל בתוך הגדר, בתחום הגן הפרטי המקיף את הווילה שלו. המהנדס שלמה גלומר, מנהל מחלקת הבנין במינהל ההנדסה של עיריית תל-אביב, לידיו הגיעה בקשתו של מוטי פרידמן, גילה חריצות ראויה לשבח. בעוד

אשר המדינה כולה עוקבת אחר החקירה המסובכת והמסועפת בפר-שת עיסקותיו וצורת הניהול של "מלך סיני", מנכ"ל נתיבי נפט מרדכי ("מוטי") פרידמן, מן הראוי הוא להעלות פרשיה נוספת הקשורה באיש ובפועלו. זו אינה פרשה מסעיריה. אין בה חומר העשוי להביא להקמתה של ועדת חקירה נוספת. אך יש בה כדי לזרוק אור, על טבעו ואופיו של אדם כמוטי פרידמן, ש-ניהל מפעל ממלכתי כאילו היה זה עסק פרטי שלו. כי מוטי פרידמן אינו מייצג רק את עצמו. הוא מייצג שכבה שלימה של אנשי צמרת, המקורבים לצלחת, ה-סבורים כי המדינה היא רכושם הפרטי וכי מותר להם לנהוג בה כרצונם.

## גדר חדשה לווילה

מי שתבר, כי מאז הפך מוטי פרידמן ל-"מלך סיני", הוא הרגיש את עצמו כמלך גם בצהלה, אותה שכונה בפרברי תל-אביב, המאוכלסת בקצינים משוחררים. בחודש נובמבר 1969, ערך הפקה העי-רוני נוח סובל סיור ביקורת שיגרת